

Susanna
Norrköping
Patient

1. Kort personligt budskap till socialstyrelsen, riksdag och regering (max 190 tecken inkl. blanksteg)?

När jag blev påkörd var jag en nyutbildad sjuksköterska med jobb som jag trivdes jättebra med. Jag jobbade dessutom som aerobicinstruktör/PT sedan 12år tillbaka och innan det som dansare mm. Jag hade aldrig varit arbetslös. Jag hade en 2 och en 4åring. Livet lekte och planen var att bli läkare om några år. Varför skulle jag ha något som helst intresse av att ligga hemma och leva på nästan inga pengar alls?

Den sekund jag blev påkörd ändrades mitt liv totalt. Jag kände direkt att något hände och jag fick svåra nervsmärtor, blev handikappad mm. Att bli anklagad för att vara en lat smitare som bara vill ligga hemma på soffan och bli försörjd av staten är oerhört förnedrande. Att dessutom få höra att man har både psykiska och psykosociala problem och att det är därför man inte jobbar gör inte saken bättre.

Hela attityden på den här typen av skador måste förändras i grunden. Släpp prestigen. Kunskap finns. Börja titta utomlands. Och ta oss skadade på allvar. Vi är inte ett gäng lata simulanter!

---

2. Hur fungerar vården i samband med diagnos och behandling för dig idag?

Jag blev påkörd för drygt 18 år sedan så idag består min vård av att jag meddelar vårdcentralen när jag behöver nya mediciner. Allt övrigt sköter jag allt på egen hand. T ex kontakt med operatör för framtida operation och Botoxbehandling hos privat neurolog. Jag skulle gärna vilja göra en upright fMRI eller DMX för att få en riktig diagnos men tyvärr har jag inte råd att åka utomland och göra det. Jag tycker det är förskräckligt dåligt att den möjligheten inte finns i Sverige.

---

3. Är det några speciella problem som du vill framhålla?

Att inte bli trodd och tagen på allvar.

Att inte få en riktig diagnos.

Att whiplashpatienter klumpas ihop i en grupp och att man inte behandlas och får vård för den skada man faktiskt har. Jfr. "snubbla på trottoarenskada".

Att man ser det som att man har psykiska problem och inte reella skador. (I mitt eget fall anses jag ha så svåra psykiska problem att jag inte kan jobba mm. Trots att jag aldrig träffat vare sig psykolog eller psykiatriker. Jag har heller aldrig ätit några mediciner för psykiska problem osv.) Sjukt.

Försäkringsbolagens inblandning i det helt är också helt sjuk.

Stora kunskapsbrister bland vårdpersonal, fk och fb.

Att vi blir tagna som en grupp och inte individer med olika skador/problem.

-
-
4. Förbättringsförslag, framtida utmaningar, hur kan vårdprocesser, system, verktyg, organisation etc. förbättras?

Skrota begreppet whiplash och ta reda på vad som är skadat och behandla utifrån det!!!

Se till att det finns bra diagnosverktyg.

Forskning är bra men ställ då hypoteserna på ett annat sätt. Exempelvis: Blir nackskadade efter whiplashtrauma med "den här typen av skada" hjälpta av den här sortens träning osv.

Ta patienten på allvar från första stund.

Se oss som individer som är olika inte som en homogen grupp. Vi har olika skador av vida olika karaktär och svårighetsgrad. (Vissa faktiskt livshotande). Vi har olika typer av problem och vi mår bra och blir hjälpta av olika saker.

---

5. Skulle ett nationellt kunskapscentrum där aktuell vetenskap och beprövad erfarenhet om svåra kroniska besvär efter nack-, rygg- och hjärnskador samlas kunna hjälpa dig?

Definitivt!!!

Jag tror att mycket av den dåliga vården beror på kunskapsbrist. Många vill hjälpa men vet inte hur.

Ett kunskapscentrum skulle kunna sprida kunskapen i vården. Utbilda flera med den kunskap som finns och bedriva ny forskning inom området.

Jag tror också att gamla föreställningar och myter spelar stor roll i det hela. Men även pengar. Fb styr alldeles för mycket.

---

6. Något övrigt som du önskar nämna?

Det är skrämmande att Sverige inte kommit längre inom det här området. Tänk hur många som idag är skadade och inte kan jobba, äter tonvis med mediciner mm. alltså belastar samhället. Tänk om ett antal av dessa istället kunde få riktig adekvat diagnos och hjälp så att de kan jobba och äta mindre mediciner. Vilka vinster det skulle vara för både individ och samhälle. Självt hade jag aldrig valt det livet jag lever idag om jag hade haft minsta möjlighet till något annat.
